

maticorum ordini accenseri posse, ex Libris nostris Symbolicis, & Historia Reformationis claret quippe. Quos Papa Leo X. & subsequens Concil. Trident. Anathematis fulmine ex Communione Fidelium, qui sub ejus jugo gemebant, expulit. Dogmata verò nostra ne quidem Imperator hæretica vocavit & Nostros nequaquam Hæreticorū sed Dissidentium nomine appellavit. Hinc etiam ne Sectæ quidem nomine ab impio Fridlibio nos compellari sustinemus, Paulum ducem secuti, qui viam nempe Salutis nominat, quam Sectæ nomine ab aliis proscindi videt, Actor. XXIV, 14. Romanam verò Curiam, sive Regnum Pontificium, cujus ab Ecclesia Romana discrimen vid. Apol. f. 141. 142. 149. 150. ejusque *basatores* cum suis *similibus*, fidei fundamentum evertere res ipsa docet. Ideoq; *Hæreticos*, Veritatis impulsu, absque injuriandi animo recte vocamus. conf. Apolog. f. 143. 145. 147. 148. item *Hunnii Tract.* quem vocat *Innocentiam Lutheranorum* contra Dilligenses, atque Jesuit Tannerum scriptam, in puncto injuriarum, ex asserto Hæres. & Anti-Christianismi in Roman. Imper. & status cathol. redundantium, quorum Hæresis non gaudet præscriptiōnis beneficio, sicut in Politia adulterium, aut illegitimi natales, Veritatis enim atque rerum & civilium, quæ finem litis tandem postulant, dispar est ratio.

THESIS XVIII.

Tolerantiam quod attinet Hæreticorū, notandum, Hæresin quidem absolute loquendo non præsumi nudis ambiguis *Verbis*, dummodo de orthodoxiâ Sensûs constet, sed ex animo atque verborum intellectu, cum
de